La numărul 1500

Cu ocazia jubileului de azi al «Gazetei Sporturilor» primul nostru gând se îndreaptă către cititorii, cari ne-au acordat în cursul celor 12 ani de existenţă, un larg şi necondiţionat sprijin.

Şi aceasta, chiar atunci când vestea apariţiei unui ziar sportiv producea zâmbete de compătimire «esteţilor» noştri.

Tuturor acestor credincioşi, sau — sportiviceşte — tuturor suporterilor noştri, le mulţumim cu recunoştinţă.

Ii asigurăm că «Gazeta Sporturilor» va continua să fie mai departe stâlpul de susţinere al sportului românesc cu aceiaşi obiectivitate, cu aceiaşi râvnă spre promovarea sportului băştinaş în concertul sportului internaţional, cu aceiaşi dorinţă fierbinte de a vedea toată suflarea românească înglobată în marea armată a sportului.

Am luptat din răsputeri să fim la înălţimea cerinţelor imperioase ale unui ziar modern.

Făgăduim să perseverăm pe ogorul continuelor îmbunătăţiri, ţinându-ne în ritmul desvoltării sportului românesc şi al presei străine de specialitate.

Atitudinea noastră de până acum este o chezăşie că promisiunile noastre nu sunt vorbe în vânt, ci ferme angajamente.

Al. Munteanu

Inceputurile ciclo-cross-ului în România

Una din operile Gazetei Sporturilor

Era spre sfârşitul anului 1926, când sportul ciclist trăia timpuri mai bune decât cele de astăzi. Exista pe atunci o pleiadă de alergători de clasă ridicată, cari erau ameninţaţi să stea în completă inactivitate dealungul sezonului de toamnă şi a celui de iarnă. Luna Octombrie fusese foarte dulce şi probele cicliste ocupase două din Duminecile ei. Noembrie se arăta tot atât de binevoitoare, dar conducătorii de cluburi cicliste pierduseră elanul şi numai îndrăzneau să-şi prelungească activitatea, temându-se de capriciile atmosferii.

Această stagnare nu era pe placul alergătorilor, dornici să profite cât mai mult de îndurătoarea pronie cerească şi nu de puţine ori am fost vizitat de ei la redacţie şi rugat să fac ceva pentru cauza ciclistă.

Desigur că intervenţiile lor nu mă lăsau indiferent şi într'o bună zi am luat hotărârea de a propune conducătorilor „Gazetei Sporturilor" introducerea la noi a unei noui ramuri sportive. Ciclo-cross-ul făcea pe atunci epocă în Franţa şi Belgia, iar victoriile unui Charles Pelisssier şi Machnens entuziasmaseră întreg continentul.

Ecoul performanţelor lor ajunsese şi la noi, fapt care m'a determinat să pun pe tapet, în numele celui mai vechi organ sportiv din ţară, chestiunea organizării unui concurs de inaugurare a acestei specialităţi.

Formaţiile cicliste şi alergătorii au primit cu entuziasm propunerea noastră şi trei săptămâni mai târziu, pe o vreme răcoroasă şi pe un teren destul de desfundat, s'a alergat prima competiţiune de acest gen, startul ei întrunind un lot de 13 concurenţi, în frunte cu Nicolae Frize şi Carlo Giordani, aşi necontestaţi ai ciclismului depe acele timpuri.

Cursa a fost extrem de grea. Plecarea s'a dat din piaţa Victoriei şi după parcurgerea unei distanţe de 20 km., traseul trecând peste dealuri, văi, arătură, etc., concurenţii au revenit în piaţa Victoriei, având în frunte pe Carlo Giordani, urmat la bună distanţă de Nicolae Frize. Victoria sprinterului Capitalei a surprins oarecum, întrucât duritatea parcursului implica o rezistenţă deosebită şi singur Nicolae Frize era cel care întrunea toate calităţile. Surpriza a fost însă de scurtă durată. Când comisarii de control s'au strâns să-şi dea raportul, s'a constatat că Giordani se abătuse din drum şi numărul lui nu figura pe una din liste. Urmarea o înţelege oricine: Carlo Giordani a fost descalificat şi Nicolae Frize a obţinut câştig de cauză.

Incidentul nu a cauzat niciun fel de protest, întrucât toţi concurenţii, inclusiv Carlo Giordani şi Nicu Athias, care la o vârstă înaintată încerca marea cu degetul, animaţi de o sportivitate desăvârşită, erau mulţumiţi de faptul că se făcuse, sub cele mai roze auspicii, un început făgăduitor.

Şi, ceiace a urmat, a făcut dovada că sămânţa fusese aruncată în teren bun. Cicliştii noştri s'au simţit atraşi de noul gen de concursuri şi cereau insistent organizarea a cât mai multe competiţiuni de ciclo-cross. Curând, atleţii bucureşteni au imitat exemplul alergătorilor ciclişti şi, în mai puţin de un an, au făcut cor comun, participând la întrunirile cari începuseră să îmbogăţească simţitor programele de activitate ale grupărilor.

Astăzi, când se împlinesc 8 ani dela data introducerii la noi a acestei ramuri sportive, ciclo-cross-ul şi-a câştigat dreptul la viaţă şi preocupă intens pe toţi conducătorii de cluburi cicliste. Dintre grupări, Velo clubul român Generala a înţeles mai bine ca oricare alta binefacerile acestui sport şi dându-i atenţia cuvenită a întreţinut, timp de doi ani, flacăra aprinsă de noi. Apoi celelalte formaţii şi-au unit forţele şi au adus ciclo-cross-ul în starea înfloritoare de astăzi.

Este sigur că în afară de noi şi cluburi au colaborat la consolidarea sportului ciclo-pedestru şi o parte din persoanele oficiale cari au pus bazele campionatelor regionale şi naţionale, astăzi adevăratele puncte de atracţie ale sezonului.

Utilitatea ciclo-cross-ului este actualmente indeobşte recunoscută şi deaceia satisfacţia noastră de precursori ai lui, este cu atât mai mare.

Jenny Dimitriu

Evoluţia tennisului românesc

Acela care ar compara rezultatele obţinute de jucătorii români la diverse campionate internaţionale de acum peste 10 ani, cu cele de azi, sau ar compara situaţia României în concertul european de atunci cu cea de acum, ar spune fără ezitare că tennisul la noi a decăzut enorm.

Dar ar face o mare greşală,

E adevărat că aşii noştri de atunci au obţinut rezultate strălucite şi că multe ţări ne sunt astăzi superioare, în timp ce pe vremuri nici nu se comparau cu noi. Totuşi constatarea ar fi eronată.

Iată dece:

Jucătorii reprezentativi de atunci nu erau un produs al tennisului românesc sau al cluburilor noastre. Au fost numai cazuri izolate de talente favorizate de situaţia lor materială. Masse cari să cultive acest sport, nu erau pe atunci. Nu erau nici confirmate atât de numeroase, dar nici „relevaţii" deosebite.

Tennisul era considerat în cursul deceniului trecut ca un sport exclusiv al înaltei societăţi. Astăzi acest sport nobil a cucerit în întregime pătura mijlocie şi a început să prindă rădăcini în massa poporului.

Şi tocmai aceasta este menirea sportului.

Jucătorii noştri de atunci se bazau pe *trecutul* lor; cei de azi au speranţe în *viitor*.

Cluburile şi terenurile s'au înmulţit din an în an. Având cluburi suficiente ca număr, tennisul s'a despărţit de Federaţia Societăţilor Sportive Române, alcătuind Uniunea, apoi Federaţia Societăţilor Române de tennis, care a început încetul cu încetul să stabilească raporturi internaţionale cu celelalte Federaţii şi să trimită reprezentanţi în toate părţile continentului.

Generaţia nouă, tânără, cu o conducere pricepută şi înţelegătoare, a pus bazele unui viitor cu perspective mari care va trebui să aducă în curând rezultate pozitive cu mult mai mari decât în trecut.

P. Dutra

PRIMII PAŞI...

—000x000—

Spre sfârşitul verei lui 1923 d-nii E. Emilian şi E. Munteanu m'au consultat asupra oportunităţei lansărei unui ziar polisportiv. Era o preocupare, care frământa de mult pe conducătorii institutului Eminescu.

Am găsit că e momentul cel mai oportun. D-lor mi-au dat delicata misiune de a forma echipa cu care să pornim la înfăptuirea ideii. Am apelat la d-nii Caracostea, R. Ottulescu, O. Luchide, Liviu Iuga, P. Sadoveanu, E. Dumitrescu, C. Morţun, H. Muşetescu, Sergiu Milorian.

Apariţia ziarului a fost fixată într'o Duminecă ce coincida cu inaugurarea stagiunei de toamnă a alergărilor de cai dela Băneasa. Dorinţa fondatorilor — pasionaţi frequentatori ai curselor — era ca hipismul să formeze una din pârghiile de rezistenţă ale ziarului.

Cât entuziasm şi cât elan au înfrăţit primii colaboratori ai «Gazetei Sporturilor!»

Atunci m'am convins, mai mult ca ori când, că o redacţie — armată pornită întru cucerirea opiniei publice — îşi condiţionează şi gradează succesul în funcţie de aceste condiţiuni sufleteşti.

Cred că aşa se lămureşte, în largă măsură, entuziasmul cu care a salutat marele public apariţia ziarului nostru.

E una din cele mai plăcute amintiri ale carierei mele ziaristice.

Prevederile cele mai optimiste au fost depăşite. Rotativa a fost supusă în această primă zi, la două suplimente de hârnicie.

E o datorie, pe care «Gazeta Sporturilor» şi-o îndeplineşte cu deosebită plăcere, mulţumind primilor săi colaboratori pentru contribuţia adusă la creiarea acelui climat ce a asigurat isbânda ziarului, dela primii săi paşi.

Azi, când se fac şi se desfac cu atâta uşurinţă, ziare de tot felul, o apariţie nouă în arena vieţei sociale constitue un fapt divers.

Acum atâţia ani în urmă, însă o publicaţie, mai ales de specialitate sportivă, însemna un gest riscat, care necesita o mare doză de curaj.

Stăruia încă mentalitatea vechiului secol, în care îşi găseau justificare societăţile pentru încurajarea şi protecţiunea varilor specii de animale. Era însă neserios să te gândeşti la întărirea rasei umane.

Nu mai departe de acum câţiva ani publiciştii de mare autoritate, aparţinând vechilor generaţii — sau mentalităţei lor — scăpărau fulgere contra publicului care răspundea în mare număr la chemările competiţiunilor sportive. Răbufnesc încă şi azi ecourile întârziate ale acestor proteste ilare, în care se pomeneşte, cu candidă ignoranţă, despre «luptătorii cu boxul».

Nu mă pot opri de a nu nota un aspect pitoresc al acestei mentalităţi.

Pe când mă aflam pe băncile liceului Cantemir, elevii erau împărţiţi în două categorii. Cei cu glas, cari se exercitau, în după amiezele de Joi, pentru perfecţionarea corului şcoalei. Şi cei lipsiţi de această aptitudine, cari erau trimişi, sub conducerea regretatului maestru Velescu, la Tir, spre a nu fi lăsaţi hai-hui.

Inutil să mai adaog că cea de a doua categorie era socotită plebe.

Educaţia fizică era deci un refugiu, pentru oropsiţii cu coarde vocale, incapabile să moduleze tonuri melodioase.

In această ambianţă a păşit la drum «Gazeta Sporturilor».

Lăsând orice falsă modestie deoparte, este cert că «Gazeta Sporturilor» a însemnat o piatră de hotar în presa şi în evoluţia sportului românesc. A făcut demarcaţia dintre vechile publicaţii sportive sporadice şi un ziar cu apariţie regulată, în slujba unei credinţe, în care a rămas neclintit, în ciuda vânturilor ce au bătut.

Pentru istoriograful de mai târziu, al presei sportive, socot de a mea datorie de a depune testimoniul că fericita idee a operei de care vorbim, aparţine d-lor E. Munteanu şi E. Emilian.

După cum egal de adevărat este că Institutul Eminescu şi-a câştigat dreptul la recunoştinţa sportului românesc, preluând riscurile întemeerii unui ziar sportiv.

N. Papaghiorghe

ŞCOALA MEA

In perioada aceia tulbure când viaţa sportivă abia începuse să facă ochi, când înaintaşii acestei ramuri de activitate aveau de luptat cu greutăţi enorme, cu lipsa oricărei solicitudini oficiale, cu mentalitatea orientală a publicului, cu dispreţul păturei intelectuale, în această epocă de gestaţie a sportului românesc a apărut «Gazeta Sporturilor».

Doi oameni cari aveau încredere în viitorul acestei ramuri de activitate socială, doi îndrăzneţi, încrezători în reuşita muncii lor, au înfiinţat acest îndreptar al sportului românesc.

Au reuşit.

Au trecut 12 ani de muncă neîntreruptă, sportul şi-a însuşit rolul pe care-l merita, iar fondatorii acestei gazete şi-au văzut visul cu ochii.

Se retrag acum, când munca lor a dat rod bun.

Nu pot uita, că ei sunt aceia cari mi-au înfipt condeiul în mână, nu pot uita că «Gazeta Sporturilor» a fost a doua mea şcoală, că depe băncile liceului alergam la redacţia «Gazetei Sporturilor» unde făceam ucenicia profesiunii mele de mâine.

Nu pot uita mai ales că în toată activitatea mea de mai târziu am avut înainte lecţiile învăţate la această şcoală a dragostei pentru sport şi a bunului simţ.

Intreaga mea recunoştinţă «maeştrilor» mei

Ion Vornic

La primul popas...

Sala judecătoriei e plină.

O odâită albă — albul vânăt al judecătoriilor de provincie — pe care surtucurile sătenilor colorează un decor pestriţ şi înghesuit.

O oră a fost un zumzet continuu. Un vâjâit de discuţii cari se încalecă, se încurcă şi se suprapun într'o hârmălae de iarmaroc.

— A dat Statul în judecată?

— Da, domnule!...

— Auzi curaj pe moş Tudor!...

Apoi, un clopoţel a stabilit liniştea.

Din uşe, aprodul a comandat suplimentar:

— Tăcere!... Vine d. preşedinte!...

Şi o secundă mai târziu, judecătorul şi-a luat „prezidenţial" locul, instaurând în sală prestigiul alb al justiţiei.

Grefierul şi-a aliniat dosarele şi a rostit procedural un nume, pe care aprodul l-a repetat ca un ecou.

— Tudor Toacă!...

Cineva a răspuns de-afară:

— Prezent!...

Şi un sătean şi-a făcut loc prin mulţime cu coatele, s'a oprit în faţa judecătorului, a rămas drept ca la armată, deşi bătrân, şi a mărâit:

— Să trăiţi!...

Apoi, sala a rămas tăcută. O secundă, două, trei...

Şi din nou, grefierul şi-a nazalizat vocea, citind:

— „Tudor Toacă dă în judecată poliţia, fiindcă în timp ce era la câmp, hoţii neidentificaţi încă, i-au furat lucrurile din casă...

Pe fotoliu, judecătorul şi-a îndreptat spinarea. Şi-a strâns ochii făcându-i mici şi iscoditori, a trecut în revistă sala plină de oameni veniţi numai pentru procesul acesta neobişnuit al unui sătean cu... Statul, şi a zâmbit superior.

— Şi ţi-au furat mult?

Săteanul însă a suportat atacul cu o liniştе neclintită. S'a gândit o clipă, şi-a strâns căciula în mâini, şi a răspuns tare. Aşa cum vorbise întotdeauna:

— Nu mi-au luat mult... dar mi-au luat tot!...

...Gazeta Sporturilor împlineşte astăzi 12 ani de activitate. O mie cinci sute de numere pe ogorul unei publicistice care acum zece ani nu însemna nimic, şi care zi de zi de-atunci a scos lumea din cârciumi şi din cluburi, mânând-o spre aer şi spre sport.

Iar astăzi, îşi face bilanţul primilor 12 ani de muncă.

Nu vom face aici totalul realizărilor. O ţarină care abia a fost defrişată, nu constitue dela început cel mai fertil ogor. S'ar putea deaceia ca realizările acestea să nu atingă proporţii entusiasmante.

Dar, oricât de discutată ar fi activitatea „Gazetei", în clipa în care îşi ajunge primul popas dintr'un drum care a început drept acum 12 ani şi a rămas tot neted şi drept de atunci, ca şi săteanul din procesul autentic de mai sus, **«Gazeta Sporturilor»** *poate să-şi inventarieze astăzi în liniştе contribuţia sa pentru sport:*

— N'a făcut **mult...** *dar a făcut* **tot!...**

George Fulga

A progresat rugbyul?

Cantitativ da; calitativ nu

Dacă lăsăm perioada dinaintea războiului şi căutăm să aruncăm o privire retrospectivă asupra rugbyului, natural că primii ani după război au însemnat adevărata împământenire a acestui sport.

Oricum am voi să divizăm aceşti 15 ani de rugby, privirea ne este atrasă de două mari perioade.

Rugbyul până în anul 1930 şi rugbyul de azi.

Apare evident progresul acestui sport în ceiace priveşte adepţii: jucători şi spectatori.

Numărul echipelor de azi, incercările de înjghebare din provincie (Bacău şi Târgovişte), spectatorii din ce în ce mai numeroşi, atraşi de manifestaţiunile rugbyste, toate sunt dovezi ale unei organizări administrative serioase, bazată pe un surplus de cadre, faţă de posibilităţile din trecut.

Cluburile corporative: P. T. T., C. F. R. şi A. S. F. C.; cele patru echipe universitare (Drept, Politehnică, Academia Comercială şi Arhitectură), toate sunt dovezi concludente ale unui progres cantitativ, realizat în sportul balonului oval.

Meritele sunt împărţite. Cea mai mare parte revine cluburilor, cari prin sacrificii enorme, fără nici un sprijin real din afară, au reuşit să menţină un sport atât de dificil şi atât de costisitor.

Un Nae Mărăscu sau Dumitru Tănăsescu sunt oameni cari au partea lor de merit în progresele astfel realizate.

Acest gen aparte de conducători, rara avis, în alte sporturi, pot pretinde că sacrificiile consimţite de ei stau la baza situaţiunei de azi.

Jucătorii, adevăraţi sportivi, şi-au expus uneori chiar situaţii serioase şi au continuat să activeze într'un sport în care singura satisfacţie este de ordin pur platonic.

Instituţii ca P. T. T., C. F. R. sau primăria şi-au dat concursul lor în realizarea progresului numeric de azi.

Toate motivele să fim mulţumiţi, atunci când punem în balanţă situaţia de azi cu cea de eri.

Un singur lucru întunecă această bucurie.

Calitatea rugbyului practicat.

Aci, cu durere trebue să constatăm un regres, cel puţin din punct de vedere al tehnicei.

Rugbyul practicat azi este superior în viteză şi duritate celui din trecut. Departe însă de a corespunde, din punct de vedere al notei de spectacol.

In adevăr, rugbyul perfect pretinde: viteză, joc bărbătesc, dar mai cere şi acea artă a mânuirei balonului unită cu atacul clasic bazat pe feinte, crocheturi.

Ei bine, din acest ultim punct de vedere, avem toate motivele să ne considerăm în regres.

Am trecut prin două faze complect distincte.

Am avut până în 1930 un rugby spectaculos, cu atacuri frumoase, cu înaintaşi la fel de rutinaţi caşi treisfertimii.

In schimb am avut un rugby lent, lipsit de placaje şi de acea notă bărbătească, inerentă acestui joc.

Azi situaţia e cu totul contrarie. Avem acum în schimb „spectacolul", sau mai bine zis jocul deschis e un lucru foarte rar. Şi atunci când mai avem schiţări de joc de passe, ele sunt datorite tot veteranilor, cu 10-12 ani de joc la activul lor.

Departe de noi gândul de a susţine că iuţeala şi jocul decis de azi trebuesc înlăturate.

Nu! grija cea mare a conducătorilor trebueşte îndreptată spre îmbinarea acestor două sisteme de joc, căci numai din această unire va putea eşi la lumină adevăratul joc de rugby.

Suntem încă în plină formaţiune.

Pentru mulţi jocul de azi apare ca lipsit de calitate. Este normal să fie aşa, căci numai jocul de passe provoacă admiraţie şi emoţie în rugby. Insă nu putem trage o concluziune că suntem complect pe un drum greşit.

In România s'au practicat, până acum, jumătăţi de măsură. Trebueşte găsită mâna care să unească aceste două sisteme, să le coordoneze şi modeleze şi deabia atunci vom găsi la noi un rugby stabilizat şi apropiat de adevăratul joc cu balonul oval.

Un alt domeniu, în care azi putem constata un real progres, este acel al adaptării cunoştinţelor de joc.

In trecut, jucătorii noştri, oricât de vedete se pretindeau habar nu aveau de elementarele reguli de joc. Din acest punct de vedere putem fi mulţumiţi.

Se joacă mult mai regulamentar şi tocmai din această aplicare a regulamentului apar azi fricţiuni, cari în trecut nici nu se pomeneau.

Cu orice risc trebue mers pe noul drum. Şi ideea instaurărei unui examen pentru jucătorii dela onoare din materia regulamentului de joc, oricât de originală ar părea, are însă meritul că va aduce în fine şi în rugby o normă de joc unitară.

Şi doar, regulamentul de joc al rugbyului, poate pretinde titlul de cel mai complicat.

Şi, în fine, alt domeniu în care merită să relevăm un progres este organizarea administrativă a federaţiei române de rugby.

Sub aceiaş conducere a d-lor: Caracostea, Mărăscu şi Tănăsescu, organele federale au pus o oarecare ordine în haosul de până acum.

Mare parte de merit au şi cei doi secretari ai F. R. R-ului, d-nii Nicola şi Berechet. Primul, prin exemplul de muncă şi iniţiativă dovedit cu ocazia turneului din acest an în Franţa şi secundul prin meritul ce-l are în ordinea administrativă introdusă la F. R. R.

„Gazeta Sporturilor" a acordat, întotdeauna cel mai larg sprijin rugbyului şi azi cu ocazia împlinirei celor 1500 de numere dela apariţie făgăduieşte acelaş sprijin şi acelaş concurs, într'o notă de adevărată obiectivitate sportivă.

R. Vizeanti

Primul număr al Gazetei Sporturilor

—000x000—

ANUL I No. 1 5 LEI Duminică 1 septembrie ...4

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE: Pe un an ... Lei 600 Pe şase luni ... „ 300 Telefon 25/35 şi 46/8.

Apare în fiecare: MARŢI, JOI, SAMBĂTA ŞI DUMINICA Biurourile: BUCUREŞTI, STRADA PARLAMENTULUI NO. 2, BUCUREŞTI (Palatul Soc. An. Eminescu)

PUBLICITATEA: DUPĂ TARIF ARANJAMENTE SPECIALE Telefon 25/35 şi 46/8

Cuvânt înainte

Se pare că au reînviat timpurile vechei Elade. Educaţia fizică generaţiile noui îi acordă, alături de cultivarea minţei, un loc de cinste şi fiecare naţiune se întrece to a realiza progrese pe acest tărâm închinându-se celor mai înalte ţeluri pentru desăvârşirea virgonei trupeşti.

Cu prilejul jocurilor Olimpice pe stadionul Pantelimon d'nu peninduri legiuni întregi de sportsmeni, reprezentând eşarfele diferitelor popoare. A fost o adevărată sporitală unde rar ea va fi, iar entusiasmul provocat de victorii a avut răsunet îndepărtat.

Renumitul Nurmi a fost primit cu ovaţiile ce nu adeseori eron, când s'a intors copleşit de glorie în ţara natală. Universitatea din Helsingfors i-a acordat titlul de doctor honoris causa şi din iniţiativa privată s'au adunat bonduri de mulţumire ridicate statui comitetul alergătorr care în curând îşi va putea admira simbolul neputincioasele sale.

Curentul s'a generalizat, a cuprins toate ţările fără nici o excepţie şi din fericire şi la noi. Astăzi pe ei se trece la extensiune.

In ciuda rău voitorilor care vor trebue înregistrăm.

Se simte o nevoie imperioasă de a ne pune în contact cu aceste mişcări generale, atât în interesul nostru cât şi al sportului românesc.

Gazeta SPORTURILOR va apare de 4 ori pe săptămână Marţi, Joi, Sâmbătă şi Duminecă.

Ne vom ocupa de toate sporturile fără deosebire.

Ne ferim de a face o profesiune de credinţă. Lăsăm a fi îndeplinită după fapte. Poate că unii mai elemente decât noi. Ne simţim însă obligaţi să trasăm o oarecă schiţă de program.

In primul rând ziarul nostru va avea un caracter naţional. Ne vom ocupa de regionalism. Vom înregistra cu deosebire sportul românesc în întregul său. Vom publica deasemenea la dispoziţia cetitorilor noştri tot ce e mai esenţial şi folositor din ce se petrece în străinătate pe acest tărâm.

Cercul nostru este perfect obiectivitatea, căci numai astfel vom ajunge să ne simţim rodnic pentru alungarea spectrului scandalului, încheiem această parte a noastră de muncă şi întreaga dragoste ce depunem în ea.

Ne vom pune în slujba tuturor cauzelor drepte, de oriunde de oricând ar fi ele şi fără deosebire. Dorinţa noastră sinceră este să ne ţinem departe de orice cuvântări. Rubrici intitulate «Tribuna Liberă» va fi la dispoziţia cetitorilor, cu o singură condiţie. Autorul să aibă curajul opiniei să semneze, în felul acesta se va înlătura orice echivoc.

Este atari proiecte pornim în drum în credinţa că îndeplinim o operă de necontestată utilitate şi ne place să credem că toţi iubitorii sporturilor ne vor întinde o mână frăţească de ajutor, ceeace rămâne-ne difícila noastră misiune.

Gazeta SPORTURILOR

Sporturile în funcţie socială

Sporturile n'au decât un scop educativ: să amelioreze calitatea socială a fiinţei omeneşti.

Se zice că a doua zi după terminarea jocurilor olimpice entuziasmul pentru sporturi ar fi scăzut şi că mulţi le-ar fi părăsit.

Dacă faptul e adevărat, credem că el nu dovedeşte nu fenomen obişnuit al psihologiei popoarelor: Orice eventimente, pozitive le atrage, le prinde în vâltoare şi după acela indiferenţă le cuprinde din nou.

Cât nervul cricului entuziasm este victoria. Cât nervul cricului entuziasm este victoria. Cât nervul cricului entuziasm este victoria. Cât nervul cricului entuziasm este victoria. Cât nervul cricului entuziasm este victoria.

Renumitul Nurmi a fost primit cu ovaţiile ce nu adeseori eron, când s'a intors copleşit de glorie în ţara natală. Universitatea din Helsingfors i-a acordat titlul de doctor honoris causa şi din iniţiativa privată s'au adunat bonduri de mulţumire ridicate statui comitetul alergătorr care în curând îşi va putea admira simbolul neputincioasele sale.

Curentul s'a generalizat, a cuprins toate ţările fără nici o excepţie şi din fericire şi la noi. Astăzi pe ei se trece la extensiune.

In ciuda rău voitorilor care vor trebue înregistrăm.

Se simte o nevoie imperioasă de a ne pune în contact cu aceste mişcări generale, atât în interesul nostru cât şi al sportului românesc.

Astăzi când publicaţiile din ţară sunt atât de numeroase, când fiecare ziar populeze atât de mult cu rezumat vieţei sportive. Ne-am hotărât să ne ocupăm de sporturile fără deosebire.

Gazeta SPORTURILOR va apare de 4 ori pe săptămână Marţi, Joi, Sâmbătă şi Duminecă.

Ne vom ocupa de toate sporturile fără deosebire.

Ne ferim de a face o profesiune de credinţă. Lăsăm a fi îndeplinită după fapte. Poate că unii mai elemente decât noi. Ne simţim însă obligaţi să trasăm o oarecă schiţă de program.

In primul rând ziarul nostru va avea un caracter naţional. Ne vom ocupa de regionalism. Vom înregistra cu deosebire sportul românesc în întregul său. Vom publica deasemenea la dispoziţia cetitorilor noştri tot ce e mai esenţial şi folositor din ce se petrece în străinătate pe acest tărâm.

Cercul nostru este perfect obiectivitatea, căci numai astfel vom ajunge să ne simţim rodnic pentru alungarea spectrului scandalului, încheiem această parte a noastră de muncă şi întreaga dragoste ce depunem în ea.

Ne vom pune în slujba tuturor cauzelor drepte, de oriunde de oricând ar fi ele şi fără deosebire. Dorinţa noastră sinceră este să ne ţinem departe de orice cuvântări. Rubrici intitulate «Tribuna Liberă» va fi la dispoziţia cetitorilor, cu o singură condiţie. Autorul să aibă curajul opiniei să semneze, în felul acesta se va înlătura orice echivoc.

Este atari proiecte pornim în drum în credinţa că îndeplinim o operă de necontestată utilitate şi ne place să credem că toţi iubitorii sporturilor ne vor întinde o mână frăţească de ajutor, ceeace rămâne-ne difícila noastră misiune.

Gazeta SPORTURILOR

PRIMUL CAMPIONAT FEMENIN DE CICLISM: Concurentele în momentul plecării la Maison-Laffitte. Campionatul a fost câştigat de d-ra Thusult, care parcurge cei 85 kilometri cu viteza de 30 kilometri pe oră.

Din toate câte puţin

Glumă de prost gust

Un renumit din Cumar a fost victima unei farse, pe care desigur că a socotit-o drept de prost gust, dar pe care poliţia n'a găsit să o califice — bine înţeles — drept fort.

Cetăţeanul cel prietos îşi lasă sacu-soara, întinsă pe iarbă, întorcându-se în grădina cu înecuţiera licuriciu, ca, cuteându-se liniştit.

A doua şi dimineaţă, bioclista prinsese aripi şi în loc să ia tramvaiul, o porneşte de ghete spre vechi.

Asta fu să aibă năzbâtiosii cu ovaţiile de dimineaţă, a hoţilor, care a cărui întâi gură. Da mai ar fi final surpriza... Jocul de geniu, pentru care Statele Unite cheltuesc 300 milioane dolari în fiecare an! Ciobanul n'ar fi nimic mai fără Golf şi bătă lor ar fi dai sarcare exigenţii amatorul.

Istoreasa e nostimă. Are altar o aspect de legendă, fiar e prea frumoasă pentru a fi şi adevărată.

In orice caz merită să fie păstrată.

Originea «Golfului.

E o dispută adâncă în chiar la englezi şi americani despre originea golfului. Jocul scotian, pare-că din insulele britanice a suferit lungă lupe vechi şi sună? Dar cine a inventat golful?

Dacă ne-amintesc scriitor cu glas ciocnitor ştiu spiţei:

In 1457 un fost rigbam „ciocănitor" pe nu-mi-mai-mărol scotian, Jr. Fitzsimo în d distinţia de-a-lui de Dundee, a hotărâ-gătit cu bâtă o sferă de piatră care o aruncă într'o gaură. Da

Marele premiu dela Ostanda

(Cea mai însemnată încercare din Europa, cu o alocaţie de 800.000 franci)

Printesa Ioan Mostenitoare, Alteţa Sa Regală Principesa Elisabeta de Belgia, care va fi prezentă la marele concurs hipic internaţional dela Ostanda.

Sporturile în funcţie socială

Sporturile n'au decât un scop educativ: să amelioreze calitatea socială a fiinţei omeneşti.

Se zice că a doua zi după terminarea jocurilor olimpice entuziasmul pentru sporturi ar fi scăzut şi că mulţi le-ar fi părăsit.

Dacă faptul e adevărat, credem că el nu dovedeşte nu fenomen obişnuit al psihologiei popoarelor: Orice eventimente, pozitive le atrage, le prinde în vâltoare şi după acela indiferenţă le cuprinde din nou.

Cât nervul cricului entuziasm este victoria. Cât nervul cricului entuziasm este victoria. Cât nervul cricului entuziasm este victoria. Cât nervul cricului entuziasm este victoria. Cât nervul cricului entuziasm este victoria.

Renumitul Nurmi a fost primit cu ovaţiile ce nu adeseori eron, când s'a intors copleşit de glorie în ţara natală. Universitatea din Helsingfors i-a acordat titlul de doctor honoris causa şi din iniţiativa privată s'au adunat bonduri de mulţumire ridicate statui comitetul alergătorr care în curând îşi va putea admira simbolul neputincioasele sale.

Curentul s'a generalizat, a cuprins toate ţările fără nici o excepţie şi din fericire şi la noi. Astăzi pe ei se trece la extensiune.

In ciuda rău voitorilor care vor trebue înregistrăm.

Se simte o nevoie imperioasă de a ne pune în contact cu aceste mişcări generale, atât în interesul nostru cât şi al sportului românesc.

Astăzi când publicaţiile din ţară sunt atât de numeroase, când fiecare ziar populeze atât de mult cu rezumat vieţei sportive. Ne-am hotărât să ne ocupăm de sporturile fără deosebire.

Gazeta SPORTURILOR va apare de 4 ori pe săptămână Marţi, Joi, Sâmbătă şi Duminecă.

Ne vom ocupa de toate sporturile fără deosebire.

Ne ferim de a face o profesiune de credinţă. Lăsăm a fi îndeplinită după fapte. Poate că unii mai elemente decât noi. Ne simţim însă obligaţi să trasăm o oarecă schiţă de program.

In primul rând ziarul nostru va avea un caracter naţional. Ne vom ocupa de regionalism. Vom înregistra cu deosebire sportul românesc în întregul său. Vom publica deasemenea la dispoziţia cetitorilor noştri tot ce e mai esenţial şi folositor din ce se petrece în străinătate pe acest tărâm.

Cercul nostru este perfect obiectivitatea, căci numai astfel vom ajunge să ne simţim rodnic pentru alungarea spectrului scandalului, încheiem această parte a noastră de muncă şi întreaga dragoste ce depunem în ea.

Ne vom pune în slujba tuturor cauzelor drepte, de oriunde de oricând ar fi ele şi fără deosebire. Dorinţa noastră sinceră este să ne ţinem departe de orice cuvântări. Rubrici intitulate «Tribuna Liberă» va fi la dispoziţia cetitorilor, cu o singură condiţie. Autorul să aibă curajul opiniei să semneze, în felul acesta se va înlătura orice echivoc.

Este atari proiecte pornim în drum în credinţa că îndeplinim o operă de necontestată utilitate şi ne place să credem că toţi iubitorii sporturilor ne vor întinde o mână frăţească de ajutor, ceeace rămâne-ne difícila noastră misiune.

Gazeta SPORTURILOR

Match Internaţional

Sparta -- Sofia -- Triumf -- Bucureşti

Arena Romcomit Bd. Elisabeta 92 ora 5 p. m.

Arbitru: ROLTON

Romcomit--Val-Vârtej

Prezenţa A. S. R. Principelui Carol — Primele legături sportive cu Bulgaria şi importanţa lor. — Valoare ca echipier. — Sofia Bulgarilor. — Trio mf — Romcomit. — Cine va câştiga

In vara anului 1923, Clubul Triumfal promotor al celor mai frumoase acţiuni sportive, a vizitat Bulgaria, organizând prime noastre legături sportive cu vecinii dela Sud.

Bulgarii, Bulgarii, — naţionalitate pe care o primire grandioasă şi o cordialitate neprevăzută, — a depăşit cadrul oricărei date de mai frumoase amintiri în acest scurt timp ne dau dovada de multă putere de atracţie ce o exercită Sportul asupra tinerei noastre generaţii.

Echipa «Sparta» (Sofia)

Dr. Adalbert Csillag Bianf Presedintele clubului ungar de sport «Ferencvaros»

Pentru a nu da seama de valoarea echipei «Sparta» ne ar ajuta faptul că «Triumf» va juca în luna următoare cu formidabila formaţie ungară, din fruntea căreia face parte şi renumitul internaţional Solti.

Echipa «Triumf» (Rom.-Bucureşti) Partea I-a: Ionescu, Ionescu, Ionescu,